

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Sa/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6017200008
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6017200008.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Drahomírou Mikulajovou, v právnej veci navrhovateľa: R. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX, XXX XX M., toho času ÚVTOS a ÚVV, Mierové námestie 1, 019 17 Ilava, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Trenčín, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 7010/2015-KaTN, Č. RZ: 56454/2015 zo dňa 10.09.2015, takto

rozhodol:

I/ Súd rozhodnutie odporcu sp. zn. 7010/2015-KaTN, Č. RZ: 56454/2015 zo dňa 10. septembra 2015 **p o t v r d z u j e**.

II/ Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III/ Navrhovateľ je povinný zaplatiť súdny poplatok 35,- Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Centrum právnej pomoci, Kancelária Trenčín rozhodnutím sp. zn. 7010/2015-KaTN, Č. RZ: 56454/2015, zo dňa 10.09.2015 nepriznalo žiadateľovi R. S. (v procesnom postavení navrhovateľ) nárok na poskytovanie právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ktorú navrhovateľ žiadal vo veci dovolania podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/209/2014-64 zo dňa 31.03.2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu v Trnave č. k. 16C/607/2013-52 zo dňa 14.05.2014, ktorým sa navrhovateľovi odňalo oslobodenie od súdnych poplatkov.

Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu vyplýva, že Centrum nepriznalo žiadateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci, pretože nebola splnená podmienka podľa § 6 ods. 1 písm.b/ zákona č. 327/2005 Z. z., t.j. nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu. Podľa odporcu nie sú splnené procesné predpoklady na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní, pretože dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie. Uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky uznesenia v zmysle § 239 ods. 1 písm. a/, písm. b/ ani podľa § 239 ods. 2 O.s.p., v ktorých prípadoch je prípustné dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Co/164/2010 zo dňa 30.08.2010.

Konštatoval, že samotným rozhodnutím napadnutým dovolaním nedochádza k porušeniu práva žiadateľa na prístup k súdu a citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/60/2011 zo dňa 09.11.2011. Poukázal tiež na uznesenia NS SR sp. zn. 2Cdo/112/2001 a sp. zn. 2Cdo/50/2002, z ktorých vyplýva, že procesná prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorými boli potvrdené uznesenia o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalobcovi a o neustanovení mu zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, nevyplýva ani z § 239 ani z § 237 O.s.p. a dovolací súd odmietol dovolanie ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5

O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Podľa odporcu nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov samo osebe neznamená odňatie možnosti konať pred súdom, nakoľko zákon upravuje prípady, kedy oslobodenie od súdnych poplatkov účastníkovi konania možno nepriznať.

Po preskúmaní žiadosti v intenciách § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., predovšetkým z hľadiska prípustnosti podaného dovolania, Centrum konštatovalo nesplnenie procesných predpokladov na preskúmanie dotknutého rozhodnutia odvolacieho súdu v dovolacom konaní. Preto odporca dospel k záveru, že vo veci, s ktorou sa žiadateľ obrátil na Centrum, nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, čo je jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Keďže zákon predpokladá splnenie všetkých troch zákonom stanovených podmienok súčasne, nesplnenie hoci aj jednej z nich má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. S ohľadom na túto skutočnosť, Centrum sa nezaoberalo už splnením ďalších podmienok.

Proti rozhodnutiu odporcu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa toho, aby súd zrušil rozhodnutie Centra v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na rozhodnutie ESLP vo veci J. proti Slovensku a zdôraznil, že každá vec sa posudzuje osobitne. Tvrdil, že v jeho prípade súdy postupovali nesprávne, rozhodli na základe nepravdivých tvrdení. Vo väznici je zaradený do práce, avšak jeho zárobok je nižší ako 100,- Eur mesačne, z ktorej sumy sú ešte vykonávané rôzne zrážky. Peniaze, ktoré mu boli priznané titulom odškodnenia rozsudkami ESLP v roku 2011, jemu v skutočnosti vyplatené nikdy neboli, ale boli vyplatené oprávneným osobám, keďže sa voči nemu vedie viacero exekučných konaní. Argumentáciu Centra označil ako neobhájiteľnú tak z právneho hľadiska, ale aj z hľadiska zdravého rozumu.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu trval na svojom rozhodnutí a na dôvodoch v ňom uvedených. Uviedol, že pri vyhodnocovaní zrejmej bezúspešnosti sporu Centrum vychádzalo z ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. a súčasne poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/48/2014, zo dňa 15.07.2015, v ktorom sa uvádza: „Pokiaľ ide o negatívnu podmienku „zrejmej bezúspešnosti sporu“ v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., je nevyhnutné zdôrazniť, že ide o technický pojem výlučne na účely tohto konania, ktorý nemôže prejedukovať právne následky pre súdne konanie. Uvedený pojem je demonštratívne vymedzený pojmom „najmä“ a naznačuje taký skutkový stav veci, na základe ktorého Centrum pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom due diligence neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci. Na túto oblasť sa vzťahuje správna úvaha Centra, súd pri prieskume zákonnosti neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti prihliadnuť, pretože rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu“. Uviedol, že v danom prípade je nesporné, že dovolanie žiadateľa smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým navrhovateľovi bolo odňaté oslobodenie od súdnych poplatkov. Pri prvotnej analýze Centrum konštatovalo, že nie sú splnené procesné predpoklady na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR v obdobných prípadoch, a to na rozhodnutia: 3Cdo/60/2011 zo dňa 09.06.2011, 7Cdo/254/2012 zo dňa 22.01.2013, 3Cdo/313/2012 zo dňa 10.01.2013, 4Cdo/226/2012 zo dňa 29.01.2013, 4Cdo/455/2013 zo dňa 20.01.2015. Poukázal tiež na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 142/04 a rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 344/2012, z ktorých vyplýva, že samotné nepriznanie oslobodenia od súdneho poplatku ešte nesignalizuje porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu. Konštatoval, že úlohou Centra je aj filtrovať šikanózne, neopodstatnené a bagateľné návrhy svojich žiadateľov, čo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/42/2014 zo dňa 19.05.2015. V snahe vylúčiť zneužívanie inštitútu prístupu k spravodlivosti pre osoby materiálne znevýhodnené podľa zákona č. 327/2005 Z. z., je práve posúdenie podmienky zrejmej bezúspešnosti sporu, a teda nepriznanie právnej pomoci v prípadoch, kedy by podľa názoru Centra nešlo o spravodlivé uplatnenie alebo bránenie práva. Odporca konštatoval, že v danom prípade nemožno vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, a preto nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci. Priznanie právnej pomoci a ustanovenie právneho zástupcu v tomto prípade by znamenalo neefektívne a nehospodárne konanie zo strany Centra.

Od 01.07.2016 nadobudol účinnosť Správny súdny poriadok (ďalej v texte SSP) - zákon č. 162/2015 Z. z., ktorý nahradil Občiansky súdny poriadok - zákon č. 99/1963 Zb.

Podľa § 492 ods. 1 SSP; konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V predmetnej veci podal odvolanie proti rozhodnutiu odporcu navrhovateľ, a to v zákonom stanovenej lehote, doručené bolo Centru dňa 25.09.2015. Centrum predložilo vec na rozhodnutie podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Krajskému súdu v Bratislave dňa 21.10.2015, ktorý uznesením č.k. 9Sp/108/2015-17 zo dňa 08.12.2016, právoplatným dňa 28.12.2016, postúpil vec na ďalšie konanie, ako miestne a kauzálne príslušnému Krajskému súdu v Banskej Bystrici v zmysle § 250d ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246a ods. 2 O.s.p. a § 85 ods. 1 O.s.p., § 14c písm. b/ zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, pretože všeobecným súdom navrhovateľa je Okresný súd Nitra, ktorý sa nachádza v obvode Krajského súdu v Nitre a kauzálne príslušným súdom pre obvod tohto krajského súdu je Krajský súd v Banskej Bystrici. Pri posudzovaní okolností zakladajúcich miestnu príslušnosť súdu v súlade s § 11 ods. 1 O.s.p. vychádzal z toho, že všeobecným súdom navrhovateľa ako občana je súd, v obvode ktorého má bydlisko, pričom bydlisko navrhovateľa je v obci M., okres Q..

Keďže preskúmovacie súdne konanie podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. začalo podaním odvolania (§ 250m ods. 2 O.s.p.) pred nadobudnutím účinnosti SSP, v súlade s § 492 ods. 1 SSP tunajší súd dokončí konanie podľa Občianskeho súdneho poriadku.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutia a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. postupujú sudy v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ nie je uvedené inak, na konanie sa použijú ustanovenia druhej hlavy (§ 250l ods. 2 O.s.p.). Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. postupujú sudy v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, nakoľko obaja účastníci konania súhlasili s rozhodnutím veci rozsudkom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250f ods. 1 O.s.p., preto rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16.02.2017, pričom miesto a čas jeho vyhlásenia bolo zverejnené na webovej stránke súdu a na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Zo súdneho spisu vyplýva, že na výzvu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2015, ohľadom možnosti rozhodnutia veci rozsudkom bez nariadenia pojednávania s poučením, že ak navrhovateľ sa k výzve nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky proti takémuto postupu súdu, navrhovateľ žiadnym spôsobom nereagoval.

Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie odporcu, oboznámil sa so stanoviskami účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu, ktorý bol súdu postúpený odporcom, a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť, nakoľko rozhodnutie bolo vydané odporcom v súlade so zákonom, preto súd rozhodnutie odporcu potvrdil podľa § 250q ods. 3 O.s.p.

Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom znáša sám, resp. v prevažnom rozsahu náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V zákone sú preto precízne stanovené podmienky, za ktorých bude právna pomoc fyzickým osobám patriť, v snahe vylúčiť možné zneužívanie tejto právnej úpravy.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak: a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihladne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremĺčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. v znení platnom do 30.06.2016; Centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu, ktorým sa priznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, nie je možné podať opravný prostriedok. Ak centrum rozhodne, že nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznáva, možno v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia podať prostredníctvom centra odvolanie na príslušný krajský súd, o čom centrum žiadateľa náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.; na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa článku 2 ods.2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmať zákonnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia odporcu, ako aj jemu predchádzajúceho postupu v správnom konaní, ktorý vyústil do vydania rozhodnutia o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľovi vo veci podania dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorým bolo žiadateľovi/navrhovateľovi odňaté skôr priznané oslobodenie od súdnych poplatkov so spätnou účinnosťou.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16C/607/2013 sa domáha vydania rozsudku zaväzujúceho odporcov ospravedlniť sa mu a súčasne zaplatiť sumu 20.000,-- Eur z titulu vzniknutej nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávnenými zásahmi do jeho osobnostných práv. Pôvodne sa konanie viedlo na Okresnom súde v Trenčíne, na ktorom mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, a to uznesením č. k. 20C/174/2013-20 zo dňa 24.07.2013. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 16C/607/2013-52 zo dňa 14.05.2014 odňal žiadateľovi priznané oslobodenie so spätnou účinnosťou po tom, čo bolo zistené, že podľa prehľadu finančných čiastok vyplatených sťažovateľom na ESLP v roku 2012 ako spravodlivé zadostučinenie, prístupného na stránke Ministerstva spravodlivosti SR, bola navrhovateľovi vyplatená v súvislosti so sťažnosťou č. 31827/02 suma 9.600,-- Eur a v súvislosti so sťažnosťou č. 11686/10 suma 6.830,-- Eur, a teda podľa Okresného súdu v Trnave majetkové pomery navrhovateľa neodôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Na základe podaného odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave o odňatí priznaného oslobodenia od súdnych poplatkov rozhodoval Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26Co/209/2014-64, zo dňa 31.03.2015, ktorým potvrdil uznesenie prvoinštančného súdu ako vecne správne.

Dňa 06.05.2015 podal navrhovateľ na Okresnom súde v Trnave dovolanie, ktorým napadol rozhodnutie odvolacieho súdu.

Spornou otázkou sa stalo posúdenie zrejmej bezúspešnosti vo veci navrhovateľa, pre ktorú žiada priznať právnu pomoc. Súd posudzoval správnosť aplikácie ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. na daný prípad.

V plnom rozsahu sa správny súd stotožňuje s konštatovaním odporcu, že posudzovanie splnenia zákonných podmienok na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci je vecou úvahy správneho orgánu. V zmysle zákona Centrum prihliada najmä na to, či žiadateľ je schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu a na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo. Nejedná sa pritom o taxatívne vymenované skutočnosti, na ktoré musí odporca prihliadnuť a rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu závisí od okolností konkrétneho prípadu. V predmetnej veci je dôležitým to, či sú splnené procesné predpoklady na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom Centra, že vzhľadom na povahu dovolaní napadnutého rozhodnutia, v danom prípade nie je prípustné dovolanie, na čo správne poukázal odporca v odôvodnení svojho rozhodnutia na strane 5 s poukazom na ustanovenie § 239 O.s.p..

V zmysle ustanovenia § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe správneho uváženia, správny súd preskúmava len to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V danom prípade sú medze stanovené zákonnými podmienkami pre možné priznanie žiadanej právnej pomoci v ustanovení § 6 ods. 1 v spojení s § 8 citovaného zákona, ktorý bližšie upravuje, na čo najmä má Centrum prihliadať pri posudzovaní splnenia zákonnej podmienky, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. V zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku je správny orgán povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a podaniami účastníkov konania, správny súd dospel k záveru, že odporca sa dôsledne riadil vyššie citovanou právnou úpravou a napadnuté rozhodnutie spĺňa zákonom požadované náležitosti. Centrum svoju úvahu pri rozhodovaní náležite odôvodnilo, pričom poukázalo aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR pri posudzovaní podmienky na priznanie právnej pomoci, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

Správny súd poznamenáva, že zákon č. 327/2005 Z. z. neupravuje žiadnu výnimku pri posudzovaní zákonom stanovených podmienok pre priznanie právnej pomoci pre konania, kde sa vyžaduje obligatórne zastúpenie advokátom, ako je tomu v dovolacom konaní. Za podstatné považuje správny súd to, že odporca dospel k správne záveru, že v danom prípade nie je splnená zákonom stanovená podmienka podľa § 6 ods. 1 písm. b/, t.j. nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu v dôsledku toho, že nie sú splnené procesné predpoklady na preskúmanie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu v dovolacom konaní.

Z dôvodov vyššie uvedených preto správny súd rozhodnutie odporcu ako vecne správne, vydané v súlade so zákonom, potvrdil podľa § 250q ods. 3 O.s.p.

Navrhovateľovi, ktorý v konaní nemal úspech, súd náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 250k ods. 1 a contrario O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.

Súd navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ktorému vznikla poplatková povinnosť, nakoľko podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu, s ktorým nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach cestou krajského súdu na Najvyšší súd SR. Odvolanie je možné podať len z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.